DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, 15 września 1952 | Nr 15 | Poz. 86–90

TREŚĆ:

Część I — Przepisy obowiązujące

86

UCHWAŁA Nr 4/V/52
Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej
z dnia 12 sierpnia 1952 r.

w sprawie podniesienia na wyższy poziom stylu i metod pracy w rybołówstwie morskim dla wykonania planów gospodarczych.

Gdańska Wojewódzka Rada Narodowa na sesji zwyczajnej w dniu 12 sierpnia 1952 r. po wysłuchaniu sprawozdania Dyrektora Morskiego Urzędu Rybackiego i Komisji Morskiej w sprawie realizacji planu rybołówstwa morskiego za I półrocze trzeciego roku Planu 6-letniego oraz realizacji uchwały Prezydium Rządu z dnia 2 lutego 1952 r. o zwiększonych zadaniach na rok bieżący dla rybołówstwa morskiego i pomocy dla rybaków — stwierdza, że:

1. Rybołówstwo morskie w Polsce Ludowej rozwinęło się w poważną gałąź przemysłu narodowego, mającą doniosłe znaczenie w ogólnym bilansie gospodarczym kraju i wypełniającą w coraz większym stopniu zadanie zaopatrywania rynku w cenny artykuł spożywczy.

2. W okresie 8 lat — dzięki odzyskaniu w wyniku zwycięstwa oręża radzieckiego nad faszyzmem hitlerowskim — szerokiego dostępu do morza, a następnie dzięki ogromnemu wysiłkowi Rządu, Partii i klasy robotniczej — przy wybitnej pomocy Związku Radzieckiego — nad odbudową i rozbudową naszych portów nastąpił burzliwy rozwój naszej morskiej gospodarki rybackiej. Rozwój ten potęguje się z każdym rokiem.

Rozpoczęliśmy w 1945 roku morską gospodarkę rybacką prawie z niczego. Nie dysponowaliśmy wtedy ani jednym portem rybackim, a tabor pływający i urządzenia portowe uległy całkowitemu zniszczeniu.

Cyfrowe zaś wyniki wysiłków osiągniętych na przestrzeni 8 lat przez rybaków, robotników stoczni rybackich, przedsiębiorstw przetwórstwa rybnego i budowlanych oraz załóg fabryk i zakładów pracy w całym kraju współpracujących z przemysłem morskim są następujące:

Przyjmując jako miernik porównania cyfrę 100 według stanu na początku 1946 roku, w roku bieżącym nasza flota rybacka wzrosła w kutrach do 786%, w statkach dalekomorskich do 650%, w łodziach do 264%. Kadry rybackie powiększyły się do 383%. Ilość zaś odłowionej ryby wynosić będzie — po wykonaniu zakreślonego na rok bieżący planu — 4368% w porównaniu ze stanem na początku 1946 roku. Cyfry te stanowią niezbity dowód wyższości planowej gospodarki socjalistycznej nad kapitalistyczną gospodarką.

Również w stanie naszych portów rybackich zaszły ogromne zmiany: wybudowany został na pustkowiach Swinoujścia najbardziej nowoczesny port rybacki, do którego już dzisiaj przybijają nasze trawlery i kutry z rybą po odbyciu dalekomorskich rejsów. Odbudowano zniszczone chłodnie. Wybudowano nowe chłodnie i fabryki sztucznego lodu w Gdyni, Władysławowie, Łebie, Ustce, Kołobrzegu, Darłowie i Szczecinie, nowoczesne hale przeładunkowe i przetwórcze, sieciarnie, warsztaty remontowe z fabryką w Pucku na czele i dziesiątki innych budynków gospodarczych, biurowych i usługowych.

W Gdyni wybudowany został nowoczesny gmach szkolny dla Technikum Rybołówstwa Morskiego, gdzie szkolą się synowie robotników i chłopów z całego kraju na przyszłych oficerów floty rybackiej.

Na kursach przeszkolono ponad 1000 rybaków w różnych specjalnościach rybołówstwa.

Dzięki kredytowej pomocy Państwa kilka tysięcy rodzin z głębi kraju osiedliło się w odremontowanych domach oraz w miastach portowych i osiedlach rybackich, otrzymując dobre warunki pracy i trwałe podstawy dostatniego bytu.

Uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 marca 1949 roku oraz z dnia 2 lutego 1952 r. przyczyniły się w dużym stopniu do poprawienia warunków bytowo-kulturalnych rodzin rybackich. Stanowi to najlepszy dowód troski władz ludowych o poprawę bytu ciężko pracujących rybaków oraz zastosowania w praktyce zasady konstytucyjnej; — „od każdego według jego zdolności, każdemu według jego pracy".

Rok bieżący przyniósł dalsze sukcesy w dziedzinie rybołówstwa morskiego. Dzięki uchwale Prezydium Rządu z dnia 2 lutego 1952 r. nastąpiło poważne wzmocnienie przedsiębiorstw uspołecznionych, które zabezpieczają dziś 69,5% planowych połowów. Zadania zaś połowowe wzrosły w roku bieżącym o 75% w porównaniu do wyników z roku ubiegłego. Dla województwa gdańskiego zadania te wzrosły o 94%. Wyłowiono w pierwszym półroczu br. o 38,7% więcej ryb niż w takim samym okresie roku ubiegłego.

Obok tych poważnych sukcesów Gdańska Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza wielkie braki. Do zasadniczych braków zalicza Gdańska Wojewódzka Rada Narodowa fakt, że plan państwowy w rybołówstwie morskim wykonany został w pierwszej połowie bieżącego roku zaledwie w 83%, jakkolwiek istniały wszystkie warunki do wykonania go z nadwyżką.

Opierając się na wynikach dokonanej przez Komisję Morską analizy — Gdańska Wojewódzka Rada Narodowa stwierdza, że przyczyny tego niezadawalającego stanu tkwią: w złej organizacji pracy na morzu, w przestarzałych, chałupniczych niemal metodach eksploatacji statków, niezorganizowaniu pracy zespołowej, niezastosowaniu na szerszą skalę połowów wielodniowych, w nieracjonalnej eksploatacji łowisk, używaniu przestarzałych typów sieci, w słabej trosce o stałe doszkalanie załóg, w braku troski o poprawę pracy lądowego aparatu pracowniczego szczególnie w zakresie wyładunku ryb z kutrów, w niezabezpieczeniu szybkiego remontu i w zwiększonej awaryjności statków.

Zarówno administracja rybołówstwa jak i rady miejscowe Związku Zawodowego Pracowników Żeglugi nie potrafiły dotąd uruchomić w pełni najpotężniejszej dźwigni w walce o wykonanie planów: współzawodnictwa i racjonalizatorstwa oraz przełamać istniejącej jeszcze wśród rybaków niechęci do nowatorstwa i do umiejętnego zastosowania doświadczeń uzyskanych przez naukę i praktykę rybołówstwa radzieckiego. W szczególności administracja i związki zawodowe nie odbywają systematycznych narad z przodownikami pracy i nie popularyzują metod pracy osiągniętych przez przodujące zespoły i jednostki wśród ogółu rybaków. Wszystkie próby w tym zakresie noszą charakter improwizacji i doraźnie odbywanych akcji.

Do najbardziej zaniedbanych odcinków pracy należą sprawy kulturalno-oświatowe wśród rybaków. W mniejszych szczególnie portach i osiedlach rybackich świetlice i domy rybaka znajdują się w stanie bardzo zaniedbanym a praca oświatowa w nich ogranicza się do doraźnie podejmowanych imprez. Gminne Rady Narodowe, którym ostatnio powierzono troskę o świetlice rybackie, nie przejawiły dotąd prawie żadnej działalności w tym kierunku.

Stan powyższy świadczy — zdaniem Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej — o tym, że praca społeczno-wychowawcza wśród rybaków i pracowników lądowych współdziałających z rybołówstwem morskim prowadzona była w stopniu niewystarczającym oraz że w pracy tej brak było wydatniejszego udziału i kontroli społecznej ze strony Wojewódzkiej i terenowych Rad Narodowych.

W trosce o usunięcie w najkrótszym czasie tych braków, opierając się na wynikach analizy dokonanej przez Komisję Morską Woj.RN i Morski Urząd Rybacki w Gdańsku — Wojewódzka Rada Narodowa uchwala:

I. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

a) zwrócenia się do Ministerstwa Żeglugi oraz do Centralnego Zarządu Rybołówstwa Morskiego o przyśpieszenie realizacji uchwały Prezydium Rządu z dnia 2 lutego br. w punktach odnoszących się do przydzielenia nowego taboru przedsiębiorstwom rybackim;
b) przyspieszenia wykończenia bazy remontowej w Pucku i zaopatrzenia jej w potrzebny park maszynowy;
c) zmechanizowania prac przeładunkowych w portach rybackich;
d) wprowadzenia w życie punktu uchwały Prezydium Rządu, dotyczącego kredytowej budowy jednorodzinnych domków rybackich;
e) zabezpieczenia w portach rybackich pomieszczeń hotelowych dla rybaków i ich wyposażenia w odpowiedni sprzęt;
f) finansowania budowy domów rybaka i świetlic;
g) wszczęcia starań o przydzielenie Morskiemu Urzędowi Rybackiemu dwóch statków dla dokonywania kontroli na morzu.

II. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

a) otoczenia szczególną troską spraw bytowo-kulturalnych rybaków i ich rodzin, a w szczególności do rozwiązania sprawy przymusowej gospodarki lokalami we Władysławowie, we Wielkiej Wsi i Łebie — w celu zabezpieczenia mieszkań dla rybaków i pracowników rybołówstwa;
b) rozwiązania spraw zaopatrzeniowych i komunikacyjnych rybaków zgodnie z wnioskami zawartymi w sprawozdaniu Morskiego Urzędu Rybackiego;
c) dopilnowania, aby Prezydia Miejskich Rad Narodowych w Gdyni, Gdańsku i Sopocie powzięły odpowiednie uchwały o traktowaniu potrzeb mieszkaniowych rybaków na równi z potrzebami pracowników stoczni, tj. załatwiały je w pierwszej kolejności.

III. Wezwać powiatowe i miejskie Rady Narodowe i ich komisje morskie i rybackie w Gdyni, Gdańsku, Wejherowie, Lęborku oraz gminne Rady Narodowe w tych powiatach do współpracy ze Związkiem Zawodowym Pracowników Żeglugi w celu podjęcia walki z awaryjnością statków poprzez oddziaływanie polityczno-wychowawcze i kontrolę społeczną w bazach rybackich i na statkach.

IV. Zlecić Komisji Morskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz Komisjom Morskim MRN w Gdyni, Gdańsku, PRN w Wejherowie i Lęborku dokonywanie systematycznych kontroli społecznych w przedsiębiorstwach rybackich.

W szczególności komisje morskie i rybackie wymienionych prezydiów Rad Narodowych winny dokonywać kontroli społecznej w bazach rybackich i w oddziałach Zrzeszenia Rybaków Morskich ze specjalnym zwróceniem uwagi na wykonawstwo planów przez rybaków indywidualnych i na konieczność wychodzenia wszystkich jednostek rybackich na morze w oznaczonym czasie. Miejskie i gminne Rady Narodowe winny ponadto udzielać administracji rybołówstwa morskiego pomocy w zwalczaniu biurokracji i kumoterstwa w bazach oraz pijaństwa i bumelanctwa wśród załóg.

V. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do zabezpieczenia stałej obsługi osiedli rybackich przez kino objazdowe, „Artos" i „Towarzystwo Wiedzy Powszechnej" tak, aby przynajmniej raz na dwa tygodnie każde osiedle obsłużyła jedna z tych instytucji.

VI. Zobowiązać prezydia gminnych Rad Narodowych w rejonach nadmorskich do stawiania raz w miesiącu spraw rybackich, a w szczególności wykonania planu, na porządku obrad. Również raz w miesiącu sprawy rybackie powinny stanąć na porządku obrad prezydiów miejskich i powiatowych Rad Narodowych w rejonach nadmorskich. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej będzie co kwartał wysłuchiwało sprawozdań administracji rybackiej i Komisji Morskiej w tych sprawach.

VII. Szczególną troskę zleca Wojewódzka Rada Narodowa Prezydium Woj.RN oraz prezydiom powiatowych i gminnych Rad Narodowych w rejonach nadmorskich o świetlice rybackie i domy rybaka. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej dopilnuje, by prezydia Rad Narodowych niższych stopni wyznaczyły odpowiedzialnego za życie świetlic członka prezydium.

VIII. Zlecić Komisji Morskiej opracowanie w terminie do dnia 30. IX. br. z pomocą Okręgowej Rady Związków Zawodowych analizy współzawodnictwa i ruchu racjonalizatorskiego w rybołówstwie. Wnioski z tej analizy winny dopomóc administracji rybackiej i Związkowi Zawodowemu Pracowników Żeglugi w opracowaniu najskuteczniejszych metod organizowania i popularyzacji tej podstawowej dziedziny walki o wykonanie planów.

IX. Z uwagi na wielką rolę prasy w popularyzacji planów i walce o ich wykonanie, Wojewódzka Rada Narodowe zobowiązuje Prezydium do zwrócenia się do redakcji „Głosu Wybrzeża" i „Dziennika Bałtyckiego" o szersze popularyzowanie zagadnień rybackich w prasie codziennej, a w szczególności o popularyzowanie nowych radzieckich metod połowów i pracy portowej oraz osiągnięć przodowników pracy i racjonalizatorów. Wojewódzka Rada Narodowa poleca ponadto, aby Prezydium i Komisja Morska w terminie do dnia 25 września br. wysłuchała sprawozdań redakcji „Steru", „Rybaka i Przetwórcy" oraz „Techniki i Gospodarki Morskiej" i zwróciła im uwagę na konieczność uwzględnienia w tematyce tych czasopism problemów organizatorskich i mobilizujących w zakresie rybołówstwa morskiego.

X. Wojewódzka Rada Narodowa poleca Komisji Morskiej przeprowadzenie kontroli społecznej w zakresie szkolenia kadr rybackich i przekazanie wniosków Ministerstwu Żeglugi oraz Centralnemu Zarządowi Rybołówstwa Morskiego.

XI. Wojewódzka Rada Narodowa poleca Wojewódzkiej Komisji Planowania Gospodarczego zbadanie uzyskanych wyników kontroli problemu ustawienia kadr w rybołówstwie i innych gałęziach gospodarki Wybrzeża, w celu skontrolowania prawidłowości wykorzystania fachowców i ułatwienia przejścia fachowcom rybackim, nie zatrudnionym dotychczas w rybołówstwie, do pracy w ich zawodzie.

XII. Wojewódzka Rada Narodowa wzywa administrację rybacką i pracowników lądowych, a przede wszystkim rybaków, do wytężenia wszystkich sił dla wykonania planów gospodarczych i podniesienia wydajności pracy, apelując do ich patriotyzmu i głębokiego umiłowania Ojczyzny Ludowej, czego dawali już niejednokrotnie dowody na przestrzeni 8 lat walki o rozwój socjalistycznej gospodarki morskiej.

W oparciu o: pomoc Państwa zapewnioną uchwałą Prezydium Rządu, wielką kartę praw i obowiązków obywatelskich — Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wskazania kierownika i nauczyciela naszego narodu — Obywatela Prezydenta Bolesława B i e r u t a naukę marksizmu-leninizmu, zjednoczeni we Froncie Narodowym Walki o Pokój i Plan 6-letni winni oni podjąć wielką walkę o wykonanie planów gospodarczych przez zwiększenie wydajności swej pracy.

W walce tej winny im pomóc Rady Narodowe wszystkich stopni, usuwając wspólnie z nimi wszelkie przeszkody i trudności na drodze do realizacji tych planów.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

St. Muszyński — Sekretarz Prezydium
B. Geraga — Przewodniczący Prezydium

87

UCHWAŁA Nr 5/V/52

Gdańskiej Wojewódzkiej Rady Narodowej

z dnia 12 sierpnia 1952 r.

w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Gdańska Wojewódzka Rada Narodowa na sesji zwyczajnej w dniu 12 sierpnia 1952 r., działając na podstawie art. 6 pkt. 6 ustawy z dnia 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (DzU Nr 14, poz. 130) oraz § 2 ust. 2 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 3. V. 1952 r. w sprawie składu, organizacji i trybu postępowania odwoławczych komisji wywłaszczeniowych (DzU Nr 23, poz. 151).

u c h w a l a

I. **Powołać:**

a) na przewodniczącego Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku Obywatela Szewczyka Jerzego — członka Woj.RN i Komisji Porządku Publicznego;

b) na zastępcę przewodniczącego Komisji — Obywatelkę Rudzińską Genowefę — członka Wojewódzkiej Rady Narodowej;

c) na członków Komisji Ob. Ob.:

1. Libusia Leoncjusza — instruktora Wydziału Administracyjno - Finansowego Zarządu Wojewódzkiego Związku „Samopomocy Chłopskiej";
2. Kilimana Zdzisława — instruktora Wydziału Administracyjno-Finansowego Zarządu Wojewódzkiego Związku „Samopomocy Chłopskiej";
3. Szypulskiego Stanisława — przewodniczącego Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego Kolejarzy;
4. Molendową Antoninę — członka Komisji Rewizyjnej Zarządu Okręgowego Związku Zawodowego Metalowców;
5. Adamczyk Helenę — przewodniczącą Rady Zakładowej Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego — Dział Produkcji;
6. Lesiaka Edwarda — pracownika Stoczni Gdyńskiej im. Komuny Paryskiej — Dział Bezpieczeństwa i Higieny Pracy.

II. **Zlecić** Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej:

a) roztoczenie należytej opieki nad pracą powołanej Komisji celem zapewnienia wnikliwego i terminowego rozpatrywania odwołań w sprawach wywłaszczeniowych;

b) zapewnienie obsługi biurowej i prawnej dla Komisji.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

St. Muszyński — Sekretarz Prezydium
B. Geraga — Przewodniczący Prezydium

88

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 1 sierpnia 1952 r.

w sprawie tymczasowego uregulowania gospodarki łowieckiej na terenach niestanowiących własności Skarbu Państwa lub należących do Skarbu Państwa, lecz obejmujących przestrzeń poniżej 100 ha, oraz organizacji i prowadzenia polowań na terenie województwa gdańskiego.

Na podstawie art. 16 ust. 2 pkt. 1 w łączności z art. 6 pkt. 5 ustawy z dnia 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (DzU Nr 14, poz. 130), art. 73 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 3. XII. 1927 r. o prawie łowieckim (DzUstaw Nr 110, poz. 934) oraz w wykonaniu uchwały swojej Nr 559/XXX/52 z dnia 1. VIII. 1952 r. — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w trosce o uporządkowanie nieuregulowanej dotąd należycie na terenie województwa gdańskiego dziedziny łowiectwa — do czasu wydania odpowiednich rozporządzeń przez władze centralne — zarządza, co następuje:

Część I — Organizowanie spółek i obwodów łowieckich.

§ 1.

Dla celów łowiectwa mogą być użytkowane tylko te tereny, które zgodnie z przepisami art. 8 prawa łowieckiego tworzą obwody łowieckie wspólne i zarejestrowane są we właściwych terenowo prezydiach powiatowych Rad Narodowych.

§ 2.

Wydzierżawienia obwodu łowieckiego dokonuje w imieniu spółki łowieckiej jej przewodniczący. Przewodniczącym spółki winien być z urzędu każdorazowy przewodniczący gminnej Rady Narodowej.

§ 3.

Przewodniczący wszystkich prezydiów gminnych Rad Narodowych sprawdzą niezwłocznie i powiadomią prezydia powiatowych Rad Narodowych, czy wszystkie grunty położone na terenie gminy włączone są do obwodów łowieckich oraz czy dzierżawiące je (obwody) stowarzyszenia łowieckie posiadają osobowość prawną, gdyż tylko z takimi stowarzyszeniami mogą być zawierane umowy. Stowarzyszenia łowieckie nie posiadające osobowości prawnej winny ją nabyć w terminie do dnia 1 lutego 1953 roku.

§ 4.

Spółki łowieckie zgodnie z art. 20 prawa łowieckiego przekazywać będą Wojewódzkiej Radzie Łowieckiej conajmniej 50% dochodów osiągniętych z tenut dzierżawnych z przeznaczeniem na tworzący się „Wojewódzki Fundusz Ochrony Łowiectwa".

Z funduszu tego pokrywane będą wydatki związane z wynagrodzeniem straży łowieckiej, wypłatą premii za zwalczanie kłusownictwa, wnykarstwa itd. oraz popieraniem hodowli zwierzyny.

§ 5.

Prezydia powiatowych Rad Narodowych winny dążyć do tworzenia takich obwodów łowieckich, których obszar pokrywał się będzie z granicami gmin oraz — w miarę możności — nie będzie mniejszy od 3.000 ha powierzchni.

§ 6.

Wojewódzka Rada Łowiecka mianuje na wniosek właściwej terenowo powiatowej rady łowieckiej w każdej gminie podłowczego, którego obowiązkiem będzie czuwać nad wykonywaniem przepisów prawa łowieckiego i innych obowiązujących w tych sprawach rozporządzeń i zarządzeń.

§ 7.

Wnioski w sprawie utworzenia obwodów łowieckich winny być przesłane przez prezydia gminnych Rad Narodowych do prezydiów powiatowych Rad Narodowych do zatwierdzenia, po uprzednim zaopiniowaniu przez powiatowe rady łowieckie.

§ 8.

Wolne obwody łowieckie winny prezydia gminnych Rad Narodowych niezwłocznie zgłaszać do prezydium właściwej terenowo powiatowej Rady Narodowej (wydział rolnictwa i leśnictwa), jak również do powiatowej rady łowieckiej swego powiatu. Prezydium powiatowej rady łowieckiej zawiadomi natychmiast o tym Wojewódzką Radę Łowiecką, która na podstawie opinii Łowieckiej Komisji Wojewódzkiej dokona przydziału obwodu jednemu z ubiegających się stowarzyszeń łowieckich. W skład Łowieckiej Komisji Wojewódzkiej wcho-

dzą: przedstawiciel Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa — jako przewodniczący, przedstawiciel Wojewódzkiej Rady Łowieckiej, przedstawiciel zainteresowanego wydziału rolnictwa i leśnictwa Prez. PRN, przedstawiciel zainteresowanej powiatowej rady łowieckie oraz przedstawiciel Wojskowego Związku Łowieckiego. Uchwała Komisji zapada większością głosów.

§ 9.

Wykonywanie prawa polowania na terenach, które nie są objęte zatwierdzonymi umowami, względnie na których nie utworzono obwodów łowieckich, jest karalne.

§ 10.

Jako zastępcze karty łowieckie uznaje się — do czasu uregulowania tej sprawy przez Ministerstwo Leśnictwa — ważną legitymację członkowską Polskiego Związku Łowieckiego i ważną legitymację członkowską Koła Łowieckiego.

Część II — Zagospodarowanie obwodów łowieckich.

§ 11.

Stowarzyszenia łowieckie mają obowiązek przedłożyć Wojewódzkiej Radzie Łowieckiej za pośrednictwem powiatowej rady łowieckiej w terminie do dnia 1 marca każdego roku (w roku 1952 do dnia 15. X.) według wzorów dostarczonych przez Wojewódzką Radę Łowiecką:

1. plan zabiegów gospodarczych i odstrzału;
2. preliminarz budżetowy (od roku 1953).

W latach następnych użytkownicy obwodów łowieckich zobowiązani są do złożenia wraz z planami także sprawozdania z wykonania planu zabiegów gospodarczych i odstrzału jak również z wykonania budżetu za rok ubiegły.

Niedostarczenie w terminie powyższym planów i sprawozdań spowoduje zamknięcie użytkowania łowiska przez Łowiecką Komisję Wojewódzką wymienioną w § 8 niniejszego zarządzenia.

§ 12.

Powiatowa rada łowiecka po zaopiniowaniu powyższych planów i preliminarza przedkłada je Wojewódzkiej Radzie Łowieckiej do zatwierdzenia.

§ 13.

Stowarzyszenia łowieckie obowiązane są do prowadzenia księgi odstrzałów według wzoru, który ustali Wojewódzka Rada Łowiecka.

§ 14.

Wojewódzka Rada Łowiecka wyda instrukcję w sprawie sposobu kwalifikowania łowisk jako negatywnych, tj. wymagających ponownego zagospodarowania.

§ 15.

Wojewódzka Rada Łowiecka wyda zarządzenie w sprawie obowiązkowego zwoływania przez powiatowe rady łowieckie w ciągu roku conajmniej 6 narad gospodarczych przy współudziale: podłowczych gminnych, delegatów poszczególnych stowarzyszeń łowieckich oraz przedstawicieli Rad Narodowych. Stowarzyszenia łowieckie obowiązane są również do przeprowadzenia conajmniej 6 narad o charakterze gospodarczym i oświatowym w swych siedzibach przy współudziale: wszystkich członków stowarzyszenia, terytorialnie właściwych podłowczych gminnych, przedstawicieli gminnych Rad Narodowych i delegata Ligi Ochrony Przyrody. Regulamin takich narad opracuje Wojewódzka Rada Łowiecka. Sprawozdania z przebiegu narad gospodarczych i oświatowych wraz z protokółami winny być przedkładane Wojewódzkiej Radzie Łowieckiej.

Część III — Organizacja i prowadzenie polowań.

§ 16.

Ustala się następujące sposoby polowań i zakazy:

a) Na **zające**

wolno polować tylko zbiorowo. Niedopuszczalne są polowania **na pomyka, deptaka** itp. oraz **„ławą czeską"**. Zezwolenia na takiego rodzaju polowania może udzielić tylko w uzasadnionych wypadkach Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na wniosek Wojewódzkiej Rady Łowieckiej. Należy dążyć do wyeliminowania polowań w tzw. **„kotły"**, a od sezonu łowieckiego 1955/56 wprowadzić wyłącznie polowania tzw. **pędzeniem.** Na polowaniach w kotły winno przypadać conajmniej 2—3 naganiaczy na jednego myśliwego. W polowaniu takim dopuszczalny jest udział najwyżej 20 myśliwych. Łowisko może być opolowane **tylko jeden raz w roku,** a jedna trzecia łowiska winna pozostać nieopolowana;

b) Na **sarny**

upoważniony do dokonania odstrzału myśliwy strzelać może tylko z myśliwskiej broni gwintowanej. Dopuszcza się strzelanie kulą Breneck'a z broni gładkiej wypróbowanej komisyjnie przez organa P.Z.Ł. Na polach nie wolno strzelać do sarny w odległości bliższej niż 500 metrów od granicy lasów państwowych;

c) Zabrania się całkowicie polować na **kuropatwy i bażanty** ze względu na to, że ptaki te są niszczycielami stonki ziemniaczanej i innych szkodliwych owadów.

d) Czas ochronny dla innych zwierząt łownych na terenie województwa gdańskiego podany jest w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 17.

Zabrania się używania do polowania broni wojskowej.

§ 18.

Do zwierzyny płowej i czarnej wolno strzelać tylko kulą z gwintowanej broni myśliwskiej. Dopuszczalne jest strzelanie kulą Breneck'a, jak to podano w § 16 pkt. b.

§ 19.

O mających się odbyć polowaniach zbiorowych łowczy stowarzyszenia łowieckiego zobowiązany jest powiadomić przynajmniej na trzy dni naprzód terenowo właściwego sołtysa, posterunek M.O. i podłowczego gminnego. W przeciągu następnego dnia po odbytym polowaniu winien on przesłać powiatowej radzie łowieckiej sprawozdanie według wzoru ustalonego przez Wojewódzką Radę Łowiecką.

Część IV — Postanowienia końcowe.

§ 20.

Osoby wykraczające przeciwko etyce myśliwskiej przekazywane będą Sądom Łowieckim przy Wojewódzkiej Radzie Łowieckiej celem ukarania aż do wydalenia z Polskiego Związku Łowieckiego włącznie. Natomiast przekroczenia prawa łowieckiego, karane będą w myśl przepisów art. art. 75—87 tego prawa, o ile za czyny te nie przewiduje się kar cięższych przewidzianych w kodeksie karnym.

Za Prezydium Rady Narodowej

T. Kocan

Członek Prezydium

Kierownik Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa

ZAŁĄCZNIK

do zarządzenia Prezydium Woj.RN

z dnia 1. VIII. 1952 r.

w sprawie tymczasowego uregulowania gospodarki łowieckiej.

(Poz. 88)

Wyciąg

z rozporządzenia Ministra Leśnictwa z dnia 20 maja 1952 r. w sprawie ochrony niektórych zwierząt łownych (DzU Nr 27, poz. 189) — odnośnie przepisów dotyczących województwa gdańskiego.

§ 1. Zalicza się do zwierząt łownych szopa amerykańskiego (Procyon Lotor).

§ 2. Czas ochronny ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim rozszerza się tak, że obejmuje on:

1. dla jeleni — byków w województwie gdańskim — okres od 1 listopada do 10 września;
2. dla sarn — kozłów w województwie gdańskim — okres od 1 listopada do 31 maja;
3. dla borsuków — okres od 1 grudnia do 31 sierpnia,
4. dla zajęcy — szaraków — okres od 16 stycznia do 15 listopada;
5. dla zajęcy — bielaków — cały rok;
6. dla wiewiórek — okres od 1 lutego do 30 listopada;
7. dla głuszców — kogutów — okres od 16 maja do 15 marca;
8. cietrzewi — kogutów — okres od 16 maja do 15 marca;
9. dla jarząbków — cały rok;
10. dla bażantów — kogutów — cały rok;
11. dla kuropatw — w województwie gdańskim — cały rok;
12. dla przepiórek — okres od 14 września do 31 sierpnia;
13. dla słonek — okres od 1 stycznia do 1 marca i od 16 maja do 15 sierpnia;
14. dla batalionów — okres od 16 maja do 15 lipca;
15. dla dzikich kaczorów — okres od 1 grudnia do 28 lutego i od 21 maja do 19 lipca;
16. dla dzikich kaczek (samice i młode) — okres od 1 grudnia do 19 lipca;
17. dla dzikich gęsi — okres od 1 grudnia do 31 sierpnia;
18. dla czapli siwych, dubeltów, kszyków, bekasików, kulonów, kulików, derkaczy, siewek i innego ptactwa wodnego oraz błotnego nie objętego ochroną gatunkową, z wyjątkiem łysek — okres od 1 stycznia do 19 lipca;
19. dla łysek — okres od 1 maja do 19 lipca;
20. dla dzikich gołębi, z wyjątkiem synogarlicy i siniaka — okres od 1 stycznia do 31 lipca;
21. dla błotniaków — stawowych i zbożowych — okres od 21 maja do 19 lipca;
22. dla gawronów, kawek, kruków, orłów rybołowców i ptaków drapieżnych nie objętych ochroną gatunkową — okres od 1 marca do 15 lipca.

§ 3. Wprowadza się czas ochrony:

dla dzików —
w województwie gdańskim — od 11 lutego do 31 lipca; z wyjątkiem następujących państwowych nadleśnictw i w odległości 200 metrów od nich, na terenie których czas ochrony obejmuje cały rok;
w powiecie gdańskim: Oliwa,
w powiecie kartuskim: Sulęczyno, Mirachowo i Skrzeszewo,
w powiecie kościerskim: Wawrzynowo i Bąk,
w powiecie lęborskim: Choczewo, Łeba, Swiślino, Lębork i Cewice,
w powiecie starogardzkim: Leśna Huta, Osieczna, Błędno i Drewniaczki,
w powiecie wejherowskim: Góra, Gniewowo, Kamień, Chylonia i Hel;

2. dla kun leśnych (tumaków) — od 1 lutego do 31 października;
3. dla wydr — od 1 marca do 31 lipca;
4. dla lisów — od 11 lutego do 15 listopada (w bażantarniach i zagrodach wiejskich oraz w bezpośrednim ich sąsiedztwie — aż do stu metrów odległości — wolno polować przez cały rok;
5. dla niedźwiedzi — przez cały rok;
6. dla rysi — przez cały rok;
7. dla żbików — przez cały rok;
8. dla szopów amerykańskich (Procyon Lotor) — przez cały rok;
9. dla muflonów — przez cały rok;
10. dla orłów z wyjątkiem orła rybołowa — przez cały rok;
11. dla norek — przez cały rok.

§ 4. Zabrania się całkowicie polować na:

1. łosie — byki;
2. daniele — byki w województwie gdańskim;
3. cietrzewie — kury;
4. dropie i dropie kamionki (strepety);
5. drozdy, kwiczoły i paszkoły;
6. puchacze i wszelkie sowy;
7. dzikie łabędzie;
8. synogarlice i siniaki.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1952 r. i obowiązuje do dnia 31 maja 1953 r.

Część II — Publikacje

89

KOMUNIKAT

Wydziału Organizacyjnego Prezydium Woj.RN

z dnia 20 sierpnia 1952 r.

o zmianie w składzie osobowym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Wydział Organizacyjny Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej podaje do wiadomości, że Gdańska Wojewódzka Rada Narodowa na sesji zwyczajnej w dniu 12. VIII. 1952 r., dokonując uzupełnienia w składzie osobowym Prezydium, wybrała:

1. Ob. Stolarka Piotra — na z-cę przewodniczącego Prezydium,
2. Ob. Szeligę Walentego — na z-cę przewodniczącego Prezydium,
3. Ob. Muszyńskiego Stanisława — na sekretarza Prezydium,
4. Ob. Federa Tadeusza — na członka Prezydium,
5. Ob. Stawiarskiego Henryka — na członka Prezydium.

Kierownik Wydziału: A. Juriew

90

OGŁOSZENIE

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Tczewa.

Zgodnie zart. 21 i 22 dekretu z dnia 2. IV. 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (DzU Nr 16, poz. 109) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie ogłasza, że przystępuje do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Tczewa — w granicach administracyjnych.

Zakres prac planowania obejmuje następujące zagadnienia:

1. Przeznaczenie terenów na:
   a) zespoły mieszkaniowe (podział ogólny z oznaczeniem terenów pod budynki i urządzenia użyteczności publicznej);
   b) place publiczne, parki, skwery i place sportowe;
   c) gospodarkę rolną i leśną;
   d) ogólny układ dróg i innych linii komunikacyjnych wraz z urządzeniami pomocniczymi.
2. Sposób zabudowania terenów:
   a) ilość kondygnacji oraz dopuszczalna intensywność zabudowania;
   b) rodzaj zabudowy.
3. Minimalna powierzchnia działek budowlanych.

Zainteresowani mogą zaznajomić się z projektowanymi zasadami planu w Wydziale Budownictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, ul. Okopowa Nr 5/7, I piętro, pokój Nr 263, w terminie 20-dniowym, licząc od dnia ukazania się ogłoszenia.

W tym samym terminie i miejscu mogą zainteresowani zgłaszać swoje wnioski i zastrzeżenia do planu.

Przewodniczący Pow. Kom. Plan. Gosp.
Kazimierz Rzeczycki
Członek Prezydium

Administracja Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku podaje do wiadomości, że posiada do sprzedaży roczniki z lat 1945—1951 oraz numery pojedyncze tego Dziennika z 1952 roku.

Roczniki i pojedyncze numery nabywać można w administracji Dziennika (Gdańsk, ul. Gen. Karola Świerczewskiego Nr 30, III p., pokój Nr 320) po uprzednim wpłaceniu należności (przy objętości do 4-ch stron druku — 0,90 zł; za każdą następną stronę — 0,30 zł) na konto:

„Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku"
PKO Gdynia, Nr XI—42—08/431

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Wydział Prawny Gdańsk, ul. Gen. K. Świerczewskiego 30, III p., pokoje nr nr: 352 (Redakcja) i 320 (Administracja). Telefon nr 319-87.
Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8—15-tej.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. Cena pojedyńczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł. więcej od każdej drukowanej strony.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Wpłaty z góry na konto „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku" w PKO Gdynia XI-42-08/431.

Cena egzemplarza niniejszego 1,50 zł.

Odbiorca:

Gdańskie Zakłady Graficzne Zam. 2820 27.8.52 1300 + 26 druk. sat. 61×86 60 gr W-3-10292 druk. ukończ. 15. 9. 52